

det Punkt tror jeg ikke, han tager fejl. Men skal denne Afviklingskasse oprettes, nødes man til at gaa til virksomere Bestemmelser end dem, der indeholdes i Lovforslaget, og da vil alligevel et „skal“ i Stedet for et „kan“ betyde noget. Om denne Kasse oprettes, vil jo afhænge af, om Pengene dertil kan skaffes til Veje. Selv med de 25 000 Kr., som skal indskydes i Kassen af hver af de noteringsberettigede Vekselerere, bliver Aktiekapitalen kun 1½ Mill. Kr. — der er vel omtrent 60 noteringsberettigede Medlemmer af Fondsbørsen —, og om denne Aktiekapital er stor nok, er vel ikke sikkert; derfor aabnes der ogsaa Mulighed for, at andre kan indtræde, f. Eks. Banker. Men man maa være sikker paa, at denne Likvidationskasse oprettes — ikke paa en ganske bestemt Dag, men det maa være saaledes, at naar Loven kræver Iværksættelse af en bestemt Foranstaltning, skal denne Foranstaltning ogsaa blive til Virkelighed.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) mener, at man kan bruge denne Lejlighed til at faa Mæglerne adskilt fra Vekselererne, men jeg er ikke saa sikker paa, at Lejligheden er gunstig, ganske særlig fordi jeg tror, at Afviklingskassen netop vil bidrage til, at Vekselererne mener, at de efter dennes Oprettelse kan indtræde som Selvspekulanter i langt højere Grad end før. Jeg tror, at det ærede Medlem maa gøre sig klart, at Afviklingskassen gaar lige imod det Ønske, han har paa dette Punkt.

Dette er altsaa den ene Side af Lovforslaget, den anden er Vekselerernes Afgift. Naar jeg tillod mig at betegne Lovforslaget som et Vekselererlovsforslag, er det, fordi Vekselererne, hvis Lovforslaget gennemføres, vil tjene paa to Maader, dels vil de faa større Indtægter, hvis de kan opnaa større Provision, og dels vil de faa mindre Udgifter, hvis de kan opnaa ringere Afgifter. Det er i alt Fald, synes mig, at stille Vekselererne adskilligt gunstigere, end de blev, hvis ikke dette Lovforslag vedtoges. Jeg anser det for rigtigt, at man kommer til en meget indgaaende Forhandling om Sagen — ikke, at jeg dermed mener, at man skal standse Lovforslagets Fremme, paa ingen Maade, jeg vil meget gerne være med til at arbejde derpaa —, men man maa da gøre sig klart, hvad man her er inde paa, hvilken Lovgivning man er inde paa.

Der var et Spørgsmaal, som det ærede 3die Medlem for Hovedstaden (Green) gjorde, som han ikke fik noget Svar paa

fra Handelsministeren, og som jeg gerne vil gøre ogsaa til mit. Det var Spørgsmaalet om Børsskatten. Jeg kan ikke nægte, at for mig stiller det sig saaledes, at man egentlig vilde gøre Vekselererne en større Tjeneste i Øjeblikket, hvis man kunde komme til en Forandring af Børsskatten, end ved at vedtage disse Bestemmelser, som Lovforslaget drejer sig om, med Hensyn til Afgiften. Jeg har altid ment, at Børsskatten er blevet alt for høj, og jeg har sagt dette, selv naar jeg fremlagde Forslag om Børsskatten, og forsøgt, om der var Mulighed for at komme til Nedsættelse af den, men Stemningen er altid gaaet derimod. Ikke desto mindre kan det ikke nægtes, at i en Tid, i en normal Tid, hvor Kursforskellene er ringe, kan Børsskatten, saaledes som den nu er blevet — ikke den oprindelige Børsskat —, komme til at virke i høj Grad mindskende paa Forretningernes Antal og Omfang, og det er dog vist til Skade, baade for Staten, hvis Interesse her er, at der gøres saa mange Forretninger som muligt, og dernæst ganske sikkert ogsaa for selve Omsætningen og for Vekselererne. Jeg ved godt, at dette Spørgsmaal ikke ligger hos Handelsministeren, det ligger under Finansministeren som Følge af Loven om en særegen Stempelafgift paa Værdipapirer, men det vilde dog vist være rimeligt, om der kom en Forhandling mellem Handelsministeren og Finansministeren paa dette Punkt, og man i Udvalget kunde faa Oplysninger om, hvorledes Stillingen er med Hensyn til denne Sag paa dette Punkt. Men jeg kan støtte det Ønske — jeg har forstaaet det som et Ønske —, som blev udtrykt af det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Green).

Den højtærede Handelsminister henviste os nu til Forhandling i Udvalget og mente, at Forskellen i Meningerne ikke er saa stor, at man ikke skulde kunne komme til Enighed. Jeg er ikke saa sikker paa, om der ikke er adskillig Meningsforskel endnu til Stede, men det skulde kun glæde mig, om det kunde lykkes med den højtærede Handelsminister i Spidsen at udjævne disse Forskelle.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg har kun nogle ganske faa Bemærkninger at gøre.

Til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) vil jeg gerne sige, at jeg stadig maa fastholde min Opfattelse, at denne Afgift paa 2 500 Kr. er irrationel, forsaavidt som jeg ikke kan se an-